

faglig forsvarlighet vs stort arbeidspress

anestesilegenes
"hodepine"

NORDLANDSSYKEHUSET

generelt

- betydelig vaktbelastning
 - primær- og bakvakter
 - fly- og hkpt tjeneste
- menneskelig belastning
 - "først" på ulykkesstedet
 - perioder med mye og tung lidelse og død i pasientgruppene
 - evne "å stå støtt" overfor pårørende
- samarbeid med spl og andre kolleger
 - etter nattevåk og psykisk belastning
 - orke å alltid være "pasientens advokat"
 - » enten man fortsetter eller avslutter behandling
- tid til faglig påfyll
 - stadig raskere utvikling av nye behandlingsprinsipper og strategivalg
 - man MÅ være oppdatert
- opplæringsfunksjoner
 - man ønsker jo at de yngre legene skal bli best mulig, helst bedre enn veilederne

spesielt

- man må finne sitt "grunnfjell"
 - er man skjeflet for faget greier man større belastning i en kortere periode
 - hvile er dog en betingelse for å utføre jobben godt
 - vanskelig å si nei
- vi er blitt flinkere til å si i fra selv - og til hverandre
 - lovverket er viktig å skjele til og gir oss muligheter til å begrense belastningen innenfor gitte rammer
- vi må tørre å ikke alltid være oss selv nok, men la friske hoder og "våkne kolleger" ta over
 - står man i en behandlingssituasjon, så er det vanskelig å gå derifra

"fremtid"

- hvordan jobbe praktisk for å unngå å bli så sliten at faren for feilvurderinger dukker opp ?
- gjøre arbeidsoppgaver èn og èn
 - Legge lettere ting til en rolig dag
 - Konsentrere seg om vesentlige arbeidsoppgaver
 - Fargekoder og klare målsetninger
- ta høyde for at pasientsikkerhet og riktig behandling krever full oppmerksomhet alene
- vi har med sikkerhet mye å rette opp
 - fallhøyden er stor
 - feilbehandling kan få katastrofale følger, det skjer dessverre
 - skaper mistillit

